

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către partea vătămată Spătaru Alina și de către avocatul Pelin Valeriu în numele inculpatului Vutcariov Andrian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Vutcariov Adrian Ion , *născut la 30 mai 1983, originar și domiciliat în or. Ialoveni, str. Decebal 10.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *18.01.2013 – 04.03.2014;*

Instanța de apel: *02.04.2014 – 28.05.2014;*

Instanța de recurs: *22.08.2014 – 02.12.2014.*

Instanța de apel: *29.01.2015 – 08.04.2015;*

Instanța de recurs: *08.07.2015 – 20.08.2015.*

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 04 martie 2014, inculpatul Vutcariov A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (5) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip deschis.

De la S.A. „Moldcargo” s-a încasat în beneficiul lui Spătaru A. plata despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat ca urmare a decesului întreținătorului pentru copilul minor A. Spătaru, a. n. 2001, în sumă de 1766,54 lei lunar, până la 08.04.2019, începînd cu data de 04.11.2012, pentru întreținerea copilului minor A.

Spătaru, a. n. 2007, în sumă de 1766,54 lei lunar, pînă la 04.09.2025, începând cu 2012 și cheltuieli de înmormîntare în mărime de 6407 lei.

De la Vutcariov A. s-a încasat în beneficiul lui Spătaru A. prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei.

În rest, cerințele reclamantei Spătaru A. au fost respinse ca neîntemeiate.

De la S.A. „Moldcargo” s-a încasat în beneficiul lui Sajin S. plata despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat ca urmare a decesului întreținătorului, pentru întreținerea copilului minor Sajin V., a. n. 2001, în sumă de 244,62 lei lunar, pînă la 23.05.2019, începînd cu 04.11.2012, pentru întreținerea copilului minor Sajin A., a. n. 2001, în sumă de 244,62 lei lunar, pînă la 23.05.2019, începînd cu 04.11.2012, pentru întreținerea copilului minor Sajin S., a. n. 2013, în sumă de 244,62 lei lunar, pînă la 05.04.2031, începînd cu 13.04.2013.

De la Vutcariov A. s-a încasat în beneficiul lui Sajin S. prejudiciul moral în mărime de 70.000 lei.

În rest, cerințele reclamantei Sajin S. au fost respinse ca neîntemeiate.

De la S.A. „Moldcargo” s-a încasat în beneficiul lui Bondarenco A. plata despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat ca urmare a decesului întreținătorului, pentru întreținerea copilului minor A. Robu, a. n. 2006, în sumă de 1683,29 lei lunar, pînă la 15.06.2024, începînd cu 04.11.2012.

De la Vutcariov A. s-a încasat în beneficiul lui Bondarenco A. prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei.

În rest, cerințele reclamantei Bondarenco A. au fost respinse ca neîntemeiate.

De la Vutcariov A. s-a încasat în beneficiul lui Cuznețova L. prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei.

În rest, cerințele reclamantei Cuznețova L. au fost respinse ca neîntemeiate.

1.1. Cauza a fost examinată în procedură simplificată cu respectarea rigorilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că, la 04 noiembrie 2012, orele 05:15, inculpatul Vutcariov A., conducînd microbuzul de model „Mercedes Benz”, n/î K AE 661, deplasîndu-se din partea s. Mereni, r-nul Anenii Noi, spre traseul Bender - Chișinău, încălcînd pct. 61 al Regulamentului circulației rutiere, care prevede că la apropierea de trecerea la nivel cu calea ferată, conducătorul de vehicul trebuie să reducă viteza și să se asigure că nu se apropie nici un tren, ignorînd semnele de circulație „1.3.1 - cale ferată fără bariere cu o singură linie”, a efectuat traversarea frauduloasă peste liniile de cale ferată, în rezultat fiind lovită partea dreaptă a microbuzului de către locomotiva de manevre, condusă de mecanicul. Golan P., care se deplasa în direcția stației Mereni. În consecință, persoanelor Cuznețov A., Bondarenco N., Spătaru S. și Sajin V., le-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, soldate cu decesul lor. Iar persoanelor Spătaru A. și Tataru A. le-au fost cauzate vătămări corporale

grave, lui Cuznețova L. și Sajin S. - vătămări corporale medii, iar lui Curjos M. - vătămări corporale ușoare.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (5) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul a două sau mai multor persoane.*

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată Spătaru A., solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

Apelanta a invocat că instanța a pronunțat o sentință prea blândă, fiind în contradicție cu scopurile reeducării condamnatului și restabilirii echității sociale, nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii, că a fost săvârșită prin încălcarea unor reguli rutiere elementare, dar survenite cu consecințe grave - decesul a patru persoane și 5 persoane cu leziuni corporale.

Susține că inculpatul urmează a fi obligat la plata despăgubirilor morale, prejudiciu care este estimat la 1.600.000 lei.

Luând în considerație starea materială a părții civile, aceasta a pretins la majorarea cuantumului până la 1/2 din salariul întreținătorului defunct, cu stabilirea unei despăgubiri lunare în mărime 6694,75 lei pentru fiecare din persoanele care au acest drept – Spătaru A., a.n. 2001, Spătaru A., a.n. 2007.

Subiect al acestei răspunderi este partea civilmente responsabilă Societatea de asigurări - reasigurări S.A. „Moldcargo”. Potrivit art. 219 Cod de procedură penală, partea civilă poate să pretindă la compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală, care este constituit din suma rezultată din înmulțirea salariului mediu anual al soțului decedat, cu numărul de ani compleți pe care acesta nu i-a supraviețuit până la vârsta de pensionare, adică 8.622.838 lei. Subiecți ai acestei răspunderi, în condițiile art. 219 Cod de procedură penală și art. 1410 Cod civil, este inculpatul și partea civilmente responsabilă - Cooperativa de producție „Autorapid”. Compensarea cheltuielilor de tratament și de înmormântare constituie 86.697,51 lei.

3.2. Părțile vătămate L. Cuznețova, S. Sajin, A. Bondarenco, reprezentate de avocatul stagiar Marginean A., la fel au declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și admiterea integrală a acțiunilor civile.

Apelanții au indicat că instanța a ignorat dreptul succesorilor în drepturi ai lui Cuznețova A. la pensia de întreținere și a încălcat flagrant dreptul la existență a copiilor defuncților A. Cuznețov, V. Sajin, A. Bondareno.

3.3. Avocatul Pelin V. în numele inculpatului a declarat apel solicitând casarea sentinței și încheierii primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, fără privarea de libertate, iar acțiunile civile să fie admise doar în principiu.

Apelantul a invocat că cauza a fost examinată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, fără audierea inculpatului în prima instanță.

Prima instanța, din propria inițiativă a constatat circumstanțele agravante - provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, a căror reținere nu a fost solicitată de nici o parte pe dosar.

Instanța nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante la stabilirea pedepsei și anume: lipsa antecedentelor penale, că inculpatul nu a fost atras niciodată la răspundere penală, este caracterizat pozitiv, întreține un copilul minor, vârsta tânără, faptul că a recuperat paguba materială în timpul urmăririi penale, activ a participat la înlăturarea consecințelor infracțiunii, a suportat inclusiv și el vătămări corporale grave și primește tratament pînă în prezent, are loc de trai, lucrează, nu este persoană social-periculoasă pentru a fi izolat de societate, a recunoscut integral vina, în cele săvârșite sincer se căiește.

Nu s-a luat în considerație ca circumstanță atenuantă și vina întreprinderii „Calea Ferată din Moldova”, deoarece în porțiunea respectivă de drum nu s-a instalat o barieră, trenul avea o viteză excesivă, mai mult de atât, se deplasa pe timp de noapte și în condiții climaterice nefavorabile, starea tehnică deplorabilă a trenului, fiind produs încă în anul 1954.

La examinarea cauzei în procedură simplificată, în cazul adoptării sentinței de condamnare, instanța se pronunță asupra acțiunii civile doar în cazul în care inculpatul recunoaște integral acțiunea civilă înaintată.

Vutcariov A. a solicitat examinarea acțiunilor civile în ordinea procedurii civile, deoarece în procedura penală simplificată nu pot fi examinate acțiunile civile care conform legislației penale în vigoare se examinează doar în procedura generală.

Mai susține că, nu poate instanța de judecată care a fost recuzată să examineze recuzarea. Prin urmare, încheierea a fost emisă cu încălcarea legislației, deoarece asupra sentinței a fost depus apel, în aceeași zi în care a fost emisă sentința și în apel au fost invocate circumstanțe de încălcare evidentă a legislației, care duc la nulitatea sentinței și ele nu pot fi recunoscute ca erori materiale care pot fi corectate printr-o încheiere după emiterea sentinței, respectiv încălcarea legislației nu poate fi recunoscută ca eroare materială.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Bender din 28 mai 2014, apelul avocatului Pelin V. a fost respins ca nefondat.

Apelurile părților vătămate au fost admise, cu casarea parțială a sentinței în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Spătaru A., Cuznețova L., Sajin S., Bondarenko A., în partea ce ține de încasarea prejudiciului material, au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței s-au menținut.

5. Instanța de apel a reținut că vina inculpatului este dovedită cu certitudine prin probele administrate la materialele dosarului penal și acțiunile lui au fost corect calificate în baza art. 264 alin. (5) Cod penal.

Sub aspectul individualizării pedepsei, prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale, de caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, că face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei în vederea corectării și reeducării vinovatului, de prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, aplicîndu-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță, la determinarea mărimei prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, corect a concluzionat că cuantumul acestuia are menirea de a completa satisfacția morală pe care au primit-o părțile vătămate Spătaru A., Cuznețova L., Sajin S. și Bondarenko A., prin faptul că instanța de judecată l-a recunoscut vinovat pe inculpat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (5) Cod penal și i-a aplicat o pedeapsă legală.

La fel, prima instanță a examinat superficial acțiunile civile înaintate de părțile vătămate în partea recuperării prejudiciului material, fără a argumenta în modul corespunzător soluția de admitere parțială a acțiunilor civile și a justifica încasarea parțială a prejudiciului cauzat prin infracțiune.

A mai conchis că este imposibil de a constata cuantumul concret al venitului ratat solicitat de Spătaru A. și Sajin S., cît și a prejudiciului material solicitat de Spătaru A., Cuznețova L., Sajin S. și Bondarenko A.

Prima instanță din oficiu a fost în drept să corecteze eroarea materială evidentă prin încheierea din 18 martie 2014, potrivit dispozițiilor art. 249 alin. (1),(2) Cod de procedură penală.

6.1. Procurorul a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței.

Recurentul a indicat că decizia este ilegală în partea soluționării acțiunilor civile.

Conform alegațiilor părților vătămate/civile Spătaru A., Cuznețova L., Sajin S. și Bondarenko A., expuse în cererile de apel, prima instanță nu a aplicat corect

legea materială (formula de calcul al drepturilor pretinse), diminuând volumul despăgubirilor pasibile a fi acordate.

În circumstanțele în care printr-o sentință a fost creată o anumită situație de fapt pentru părțile civile și această stare de fapt nu a fost contestată de către părțile a căror drepturi sînt afectate în virtutea legii prin răspunderea contractuală (partea civilmente responsabilă Societatea de asigurări - reasigurări S.A. „Moldcargo”) sau delictuală (inculpatul Vutcariov A.), instanța de apel nu era în drept de a le înrăutăți situația în propriile cereri de apel.

6.2. Recurs ordinar a declarat și partea vătămată Spătaru A., prin care solicită casarea parțială a hotărîrilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

Recurenta a menționat că posesorul autobuzului - C.P. „Autorapid”, are obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit, deoarece nu a demonstrat că prejudiciul se datorează unei forțe majore sau ar fi rezultat din vina persoanei vătămate.

Deoarece repararea prejudiciului moral în acest caz este prevăzută de legislație, iar normele de drept reglementează expres dreptul la despăgubirea daunei morale suportată de persoana prejudiciată, inculpatul, angajat al C.P. „Autorapid” în baza contractului individual de muncă nr.216 din 02.05.2012, foii de parcurs seria AV nr.399981 din 01.11.2012 - 10.11.2012 (vol.1, f.d.80, 164-172), conducător al autobuzul de model Mercedes 312D cu numerele de înmatriculare K AE 661 (vol.1, f.d.76), implicat în accident, urmează a fi obligat la plata despăgubirilor morale, echivalentul bănesc fiind de 1.600.000 lei, și a prejudiciului material, în mod solidar cu părțile civilmente responsabile.

Dat fiind starea materială dificilă, quantumul cotelor urmează a fi majorat pînă la 1/2 din salariul întreținătorului defunct, cu stabilirea unei despăgubiri lunare în mărime de 6694,75 lei pentru fiecare din persoanele care au dreptul la aceasta Spătaru A., a.n. 2001, Spătaru A., a.n. 2007. Subiect al acestei răspunderi, în condițiile art.25 al Legii nr.414 din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, este partea civilmente responsabilă Societatea de asigurări - reasigurări S.A. „Moldcargo”.

Recurenta în temeiul art. 219 Cod de procedură penală a pretins la compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală în sumă de 8.622.838 lei, iar subiecții acestei răspunderi sunt inculpatul și partea civilmente responsabilă C.P. „Autorapid”. Cheltuielile suportate de către aceasta pentru tratament și pentru înmormîntare constituie 86.697,51 lei.

Din cauza leziunilor corporale grave aduse și stării psihice generale nu a putut activa la locul de muncă. Ca urmare, diferența dintre veniturile nete și îndemnizația

primită din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării și a concediului medical, au constituit 5268,88 lei.

Subiect al acestei răspunderi, în condițiile art. 25 al Legii nr. 414 din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule este partea civilmente responsabilă Societatea de asigurări - reasigurări S.A. „Moldcargo”.

Recurenta menționează că prima instanță a pronunțat o sentință prea blândă, deoarece nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii incriminate, care a atras după sine consecințe tragice, manifestate prin decesul a patru persoane, iar cinci persoane au suferit diverse leziuni corporale, inclusiv puternice suferințe psihice în legătură cu decesul persoanelor apropiate, pentru care faptă pedeapsa aplicată o consideră insuficientă pentru corectarea inculpatului. Pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă și nu corespunde caracterului și gradului de pericol social al infracțiunii, inculpatul nu a întreprins măsuri în vederea reparării prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

6.3. De asemenea, a declarat recurs și C.P. „Autorapid”, reprezentată de Scudelenco A., prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

Recurentul a concretizat că motivarea instanței de apel în partea ce ține de casarea sentinței referitor la latura civilă și admiterea în principiu a acțiunilor civile privind încasarea pagubei materiale este una formală și vine în contradicție cu prevederile art. 387 Cod de procedură penală.

Cele invocate de părțile vătămate în apel au fost obiect al cercetării judecătorești în prima instanță, instanța de judecată dându-le o justă și corectă apreciere.

6.4. Recurs ordinar a declarat și avocatul Pelin V. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare.

Recurentul a indicat că în ședința instanței de apel a făcut un demers de a-i fi examinat recuzarea judecătorilor Judecătoriei Anenii Noi, dar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acesteia.

În acest sens, recurentul menționează că de către Judecătoria Anenii Noi la 18 martie 2014 a fost emisă o încheiere cu privire la corectarea erorilor materiale care a fost contestată cu recurs. Instanța de apel nu s-a expus asupra acestui recurs în partea rezolutivă a deciziei, dacă se respinge sau nu, ceea ce este o încălcare a legislației.

Instanțele ierarhic inferioare nu au examinat probele ce au fost puse la baza sentinței. Nu au fost examinate materialele dosarului, nu au fost examinate probele de învinuire, ca o etapă aparte a procedurii de examinare a cauzelor penale. Această etapă a fost complet omisă, iar recunoașterea vinovăției în baza probelor acumulate în mod obligatoriu prevede examinarea probelor din materialele dosarului

Instanța de apel nu s-a expus în decizia sa asupra tuturor motivelor invocate în cererea sa de apel de către avocatul Pelin V. În susținerea apelului, avocatul și-a modificat cerințele motivând că inculpatul a fost condamnat printr-o sentință nelegitimă și a solicitat achitarea lui, în apel au fost indicate derogări ale legislației, care urmau a fi examinate în instanța de apel.

Cauza a fost examinată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, însă inculpatul nu a dat depoziții, nefiind audiat. Recunoașterea probelor administrate în faza urmăririi penale prevede recunoașterea vinovăției prin darea de declarații, cu semnarea pentru depoziții false și notarea în procesul verbal, ca confirmare că ele corespund cu depozițiile date și că nu sunt obiecții, ceea ce nu s-a făcut.

La ședința preliminară a fost depus demers de recunoaștere a probelor administrate, unde inculpatul a susținut demersul, dar nu a dat depoziții pe cauză. Prima instanță din proprie inițiativă a „depistat” circumstanțele agravante - provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, acestea nefiind solicitate de părți.

Au fost recunoscute ca circumstanțe agravante circumstanțele prevăzute deja în dispoziția art. 264 alin. (5) Cod penal.

Nu este clară decizia instanței de apel prin care s-au admis apelurile părților civile și s-au admis în principiu acțiunile civile în partea încasării daunei materiale.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 decembrie 2014, recursurile declarate au fost admise cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău.

8. În susținerea soluției adoptate instanța de recurs a indicat că prima instanță nu a judecat fondul cauzei în latura civilă și în latura penală în conformitate cu rigorile legale și a adoptat în această parte o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, aplicînd inculpatului pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs a indicat că instanța de apel nu a judecat apelurile de pe rol în condițiile legii, deoarece nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor comise de prima instanță și le-a repetat întocmai.

Rejudecînd cauza în latura civilă potrivit regulilor generale, nu a apreciat fiecare probă, administrată în aspectul vizat, separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Prin casarea sentinței în partea ce ține de încasarea prejudiciului material și prin admiterea în principiu a acțiunilor civile în partea dată, a creat o situație mai gravă pentru părțile vătămate în propriul apel, lipsindu-le de despăgubirile materiale încasate în favoarea lor prin sentința primei instanțe.

Circumstanțele expuse, denotă în mod evident că instanța de apel nu a judecat apelurile de pe rol în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

9. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 08 aprilie 2015 a respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Pelin V. în numele inculpatului Vutcariov A., după cum urmează:

S-au admis recursurile inculpatului Vutcariov A. și avocatului Pelin V. cu casarea încheierii Judecătorei Anenii Noi din 18.03.2014.

Apelurile declarate de părțile vătămate Spătaru A., Sajin S., avocatul Marginean A. în interesele părții vătămate Cuznețova L., Bondarenco A. și Sajin S. s-au admis, cu casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Vutcariov A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (5) Cod penal, la 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

S-a dispus încasarea de la Vutcariov A. a prejudiciului material cauzat în legătură cu cheltuielile de înmormântare: în beneficiul lui Cuznețov L. în sumă de 15 370 lei, în beneficiul lui Spătaru A. în sumă de 25 000 lei și în beneficiul lui Sajin S. în sumă de 15 000 lei.

În rest dispozițiile sentinței (privind încasările prejudiciului material de CA „Moldcargo” și prejudiciul moral de la Vutcariov A.) au fost menținute, iar cerințele apelurilor au fost respinse ca neîntemeiate.

10. Întru motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat faptul că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt, fapta inculpatului corect fiind încadrată juridic. Totodată, cauza a fost examinată conform prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale. Respectiv, aplicând prevederile alin. (8) al acestei norme, inculpatului Vutcariov A. urmează să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare în limitele de la 4 până la 6 ani și 8 luni.

Prima instanță, conducându-se de art. 78 alin. (4) Cod penal a stabilit o pedeapsă inculpatului până la limita minimă de 4 ani închisoare, iar instanța de apel nu a putut fi de acord cu această concluzie, din considerentele că inculpatul prin infracțiune a provocat consecințe grave ireparabile.

Drept urmare, instanța de apel, reieșind din circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, considerând că pedeapsa stabilită este una rezonabilă și în măsură să atingă scopul pedepsei penale.

Cît privește apelurile părților vătămate în partea soluționării acțiunilor civile, instanța de apel a menționat că prima instanță a examinat minuțios, sub toate aspectele cerințele înaintate de către părțile civile și a stabilit cuantumul despăgubilor care urmează a fi percepute de la compania de asigurare „Moldcargo”,

în rate lunare, pentru întreținerea copiilor minori a defuncților în accidentul în cauză. Instanța a argumentat prin calcule desfășurate sumele încasate pentru fiecare dintre beneficiarii acestor despăgubiri. În acest context instanța de apel menționează că, părțile civile în acțiunile civile înaintate au pretins la sume care nu se încadrează în stipulări legale.

Totodată, făcând trimitere la art. 25 din Legea nr. 414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, prima instanță a refuzat încasarea de la compania de asigurare „Moldcargo” a cheltuielilor suportate de rudele decedaților în legătură cu înmormântarea, care nu sunt stipulate în alin. (4) al normei menționate. Din această normă rezultă că, aceste cheltuieli nu se acoperă de către asigurator, dar vor fi reparate de către persoana vinovată de producerea accidentului.

În legătură cu aceasta, instanța de apel a menționat că, părțile civile au înaintat cerințe privind recuperarea cheltuielilor legate de tratament și în legătură cu înmormântarea, prezentând și documente care confirmă cerințele pretinse, însă instanța de judecată a refuzat încasarea lor de la compania de asigurare sau de la proprietarul mijlocului de transport, și nu le-a perceput nici de la inculpat.

Prin urmare, instanța de apel a considerat necesar de a încasa de la inculpatul Vutcariov A. suma cheltuielilor suportate de către părțile vătămate pentru tratament și pentru înmormântarea soților decedați.

Cu referire la repararea prejudiciului moral cauzat, instanța de apel a statuat că prima instanță a individualizat corect sumele ce urmează a fi achitate părților vătămate ca despăgubire cu titlul de prejudiciu moral, ținându-se cont de faptul că pierderile suportate de reclamanți sunt inestimabile și nerecuperabile, dar și de gradul de vinovăție al inculpatului, avînd în vedere că infracțiunea este din categoria celor săvîrșite din imprudență, cît și de posibilitățile reale ale acestuia de a achita sumele percepute.

Din considerentele menționate supra, instanța de apel a conchis că prima instanță la emiterea sentinței nu a ținut cont de prevederile legislației în vigoare și a pronunțat o sentință ilegală și neîntemeiată, în raport cu circumstanțele cauzei sus- indicate.

11.1. Recurs ordinar a declarat partea vătămată Spătaru A., prin care solicită casarea parțială a hotărîrilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În argumentarea recursului declarat, recurenta a indicat că hotărîrile pronunțate le consideră ca fiind neîntemeiate în partea ce ține de latura civilă, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Recurenta în temeiul art. 219 Cod de procedură penală a pretins la compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală în sumă de

8.622.838 lei, iar subiecții acestei răspunderi sunt inculpatul și partea civilmente responsabilă C.P. „Autorapid”.

Recurenta menționează că prima instanță a pronunțat o sentință prea blândă, deoarece nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii incriminate, care a atras după sine consecințe tragice, manifestate prin decesul a patru persoane, iar cinci persoane au suferit diverse leziuni corporale, inclusiv puternice suferințe psihice în legătură cu decesul persoanelor apropiate, pentru care faptă pedeapsa aplicată o consideră insuficientă pentru corectarea inculpatului. Pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă ce nu corespunde caracterului și gradului de pericol social al infracțiunii, inculpatul nu a întreprins măsuri în vederea reparării prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

În drept, recurenta își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

11.2. Avocatul Pelin V. în numele inculpatului Vutcariov A. a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, iar acțiunile civile înaintate să fie admise în principiu, cu stabilirea cuantumului de către instanțele de judecată în ordinea civilă.

În susținerea recursului, recurentul indică că stabilirea unei pedepsei mai aspre inculpatului de către instanța de apel nu are suport probant, din considerentul că inculpatului permanent și-a recunoscut vina în cele săvârșite, niciodată nu și-a schimbat depozițiile și a reparat parțial prejudiciul cauzat. Mai mult de atât, inculpatul nu este o persoană social periculoasă, care trebuie să fie izolată, reeducată numai prin privarea de libertate. La stabilirea pedepsei instanța nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante existente.

Recurentul în cererea sa a mai menționat că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel nu s-a efectuat rejudecarea, dar s-au examinat numai apelurile. Prin urmare instanța de apel era obligată să se expună în decizia sa asupra tuturor motivelor din apel, ceea ce nu s-a efectuat.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

12.1. Recurenta, Spătaru A. a depus referință asupra recursului declarat de către avocatul Pelin V. în interesele inculpatului, prin care a solicitat respingerea recursului, ca fiind inadmisibil.

12.2. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Pelin V. în interesele inculpatului Vutcariov A., menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece criticele recurenților nu au fost argumentate conform exigențelor stipulate de art. 427 Cod de procedură penală.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În cauza deferită judecării, sunt declarate două cereri de recurs, dintre care una este a părții vătămate Spătaru A. și cealaltă a avocatului în interesele inculpatului Vutcariov A., astfel în contextul ce urmează, instanța de recurs se va expune punctat asupra soluției de inadmisibilitate adoptate pe marginea acestora.

13.1. Din conținutul recursului ordinar declarat de partea vătămată se conchide că recurenta invocă ca temei de drept pct. 6), 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și în cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, partea vătămată critică soluția instanței de apel, menționînd că aceasta nu și-a motivat corespunzător soluția sa privitor la admiterea parțială a acțiunii civile înaintate de către aceasta, mai mult de atît, instanța de apel în decizia sa nu a aplicat prevederile legislației în vigoare, care prevăd compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală.

Cu referire la cele invocate de recurentă, instanța de recurs specifică că așa cum rezultă din textul deciziei atacate, se constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea parțială a apelului înaintat de către Spătaru A., cu casarea sentinței în parte ce ține de latura civilă privind încasarea cheltuielilor legate de înmormîntare.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs statuează că, instanța de apel corect a dispus încasarea doar a cheltuielilor legate de tratament și de înmormîntare, deoarece de către partea civilă au fost prezentate probe care confirmă suportarea

anume a acestor cheltuieli, iar restul sumelor solicitate nefiind probate, mai mult ca atît părțile civile în acțiunile înaintate au pretins la sume care nu au suport legal.

Cu referire la încasarea prejudiciului moral, instanța de recurs constată că, instanța de apel la determinarea cuantumului prejudiciului moral, a ținut cont de criteriile de determinare a prejudiciului moral concretizate la *pct. 25 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09.10.2006 cu privire la aplicare de instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral*, menționînd că în absența unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a prejudiciului moral, acesta se stabilește în raport cu consecințele negative suferite de persoană, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială.

În această ordine de idei, Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a menținut cuantumul prejudiciului moral stabilit de către prima instanță, care la stabilirea sumelor cu titlu de prejudiciu moral, a ținut cont de pierderile suportate de reclamant, fiind inestimabile și nerecuperabile, dar și de gradul de vinovăție al inculpatului, tipul vinovăției prin care s-a comis infracțiunea, cît și de posibilitățile reale ale inculpatului de a achita sumele percepute.

În continuare, revenind la textul recursului se reține că recurenta este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și cu încadrarea juridică a faptei inculpatului, dar critică decizia instanței de apel și în partea stabilirii pedepsei inculpatului, menționînd că instanța nu a individualizat corect pedeapsa stabilită în baza art. 264 alin. (5) Cod penal, pe care o consideră prea blîndă.

La acest capitol, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile părții speciale a Codului penal, ținîndu-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că instanța de apel corect a stabilit o nouă pedeapsa mai gravă inculpatului, conducîndu-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Totodată reține ca neîntemeiat argumentul recurente precum că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blîndă, din considerentul că pedeapsa stabilită

inculpatului de către instanța de apel este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avut în vedere că infracțiunea este săvârșită din imprudență și nu în ultimul rând, faptul că inculpatul a reparat parțial prejudiciul cauzat succesorilor părților vătămate.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, instanța de recurs consideră că pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, este una echitabilă, rezonabilă și pe măsură să atingă scopul urmărit de pedeapsa penală.

Din considerentele menționate se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate.

Având în vedere cele expuse și raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de partea vătămată este inadmisibil.

13.2 Potrivit textului recursului ordinar declarat de avocatul Pelin V. în numele inculpatului Vutcariov A. se constată că acesta este bazat pe temeiul de drept prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Însă, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, raportat la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, Colegiul consideră că decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelurilor declarate de părțile vătămate, cu casarea parțială a sentinței, în ceea ce privește latura civilă, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care s-a dispus încasarea în folosul părților vătămate a cheltuielilor pentru înmormântare suportate de acestea.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Așadar, Colegiul consideră că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, iar afirmația recurentului precum că instanța de apel nu a efectuat rejudecarea cauzei, dar a examinat doar apelurile, instanța de recurs o consideră neîntemeiată din considerentul că instanța de apel a constatat erorile de drept admise

de prima instanță la judecarea cauzei, iar drept urmare a și ajuns la concluzia de a casa parțial sentința.

Din cele expuse, instanța de recurs concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie argumentată și motivată, dând o apreciere multilaterală tuturor motivelor din cererea de apel a avocatului Pelin V., prin prisma probelor cercetate în cadrul judecării cauzei în instanța de apel.

În continuare, în ceea ce privește al doilea motiv invocat de către recurent privitor la pedeapsa stabilită inculpatului, pe care recurentul o consideră prea aspră, iar ținându-se cont de prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, aceasta poate fi diminuată pînă la 4 ani închisoare, instanța de recurs relevă următoarele.

Colegiul reține faptul că instanța de apel nu a fost de acord cu pedeapsa stabilită de prima instanță, din considerentele că inculpatul prin infracțiune a provocat consecințe grave ireparabile. Drept urmare, instanța de apel reieșind din circumstanțele cauzei și persoana inculpatului a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Sub aspectul enunțat, Colegiul penal este solidar cu soluția instanței de apel, prin stabilirea unei pedepse mai aspre inculpatului, reieșind din consecințele survenite în urma acțiunilor ilicite ale inculpatului Vutcariov A. și anume, circumstanțele nemijlocite ale accidentului și gravitatea infracțiunii comise.

Din considerentele menționate se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 6) a alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate de instanța de apel, pedeapsa stabilită inculpatului fiind corespunzătoare limitelor legii, iar din aceste considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

14. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de partea vătămată Spătaru Alina și de către avocatul Valeriu Pelin în numele inculpatului Vutcariov Andrian împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui **Vutcariov Adrian Ion**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 26 august 2015.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru